

[Aksel Larsen.]

Det var de bemærkninger, jeg havde at gøre, men jeg kan ikke undlade at fremkomme med et hjertesuk i anledning af det foreliggende lovforslag, i anledning af, at regeringen arbejder med denne sag. Det skal ikke forstås sådan, at jeg har noget imod, at regeringen arbejder med denne sag, for det har jeg som sagt ikke, men jeg kunne ønske, at regeringen også arbejdede med en anden sag.

Der tales i den højtærede ministers fremsættelse om, at det er kedeligt, at der er foretaget indgreb i danskeres private ejendomsret under og efter den anden verdenskrig, og at man bør søge at skaffe erstatning. Vi har jo haft en tysk besættelse af vort land, og den har vi formentlig ikke bedt om, men den har kostet dette land et eller andet beløb et sted mellem 8 og 10 milliarder kroner. Tyskerne betalte med penge, de hentede i nationalbanken; de har aldrig nogen sinde betalt af på den gæld. Derimod har den danske stat ved at udskrive skatter og på anden måde taget penge fra danske statsborgeres lommer og afbetalt på Tysklands gæld til nationalbanken. Nu kan det formentlig blive et meget omdiskuteret juridisk spørgsmål, hvorvidt det er indgreb i den private ejendomsret gennem skatter at tage penge fra folk for at afbetale på Tysklands krigsgæld til nationalbanken, altså for at erstatte det rov, Tyskland under krigen foretog. Jeg mener imidlertid, at det ud fra en jævn menneskelig betragtning er et indgreb i den private ejendomsret, og jeg ville ønske, at regeringen ville udfolde nogen energi for ved forhandlinger med Tyskland at skaffe erstatning for de tab, Tyskland har påført Danmark under krigen og besættelsen. Derved ville man kunne klare mange spørgsmål herhjemme, og da Tyskland som bekendt er ved at være et af Europas rigeste lande, må det have råd til det. Det ville vel samtidig være en stor fordel for os at få overvundet adskillige eller måske alle vore valutavanskeligheder ved at få krigsskadeserstatning fra Tyskland.

Handelsministeren (Philip): Jeg takker de ærede ordførere for den modtagelse, lovforslaget har fået. Jeg er i stand til at konstatere, at de fem ordførere har tilsagt en

velvillig behandling og den sjette, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, en saglig behandling, men der er formodentlig ikke nogen afgørende forskel på det, de to udtryk dækker.

Det foreliggende lovforslag indeholder en række tekniske problemer, der mere egner sig til behandling i et udvalg end til drøftelse her i salen, og jeg vil derfor indskrænke mig til at gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem frk. Helga Pedersen. Jeg vil gerne sige, at som lovforslaget er udformet, afskærer det ikke den enkelte skadelidte fra at rejse krav mod den stat, der har socialiseret. Det er en udbetaling, der finder sted af de beløb, det lykkes den danske stat at fremskaffe, men hvis den enkelte derudover har nogen mulighed for at gennemføre krav over for en stat, står det ham frit for.

Jeg kan kun over for det ærede medlem hr. Baunsgaard bekræfte, at den opfattelse, det ærede medlem har med hensyn til fortolkningen af §§ 6 og 7, så vidt jeg kan forstå, er rigtig.

Herudover finder jeg ikke anledning til at komme ind på en debat her. Det forekommer mig at være rimeligere, at drøftelserne foregår i det udvalg, som bliver nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Frode Jakobsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om statsanstalten for livsforsikring.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 707, fremsættelsen i tidenden sp. 1026).

Lovforslaget sattes til forhandling.